

Bara neyðtænasta

Niels Juel Arge og Ingun Larsen tey einastu í Sortudýki í lötuni

Foto: Kulmar

Minst 500 fólk í tænastrá hjá tí almenna lögdu hósðagin á middegi arbeiðið niður, tá Starvsmannafelagið fór í verkfall.

Verkfallið merktist beinanvegin, tí so at siga allir almennir stovnar vóru raktir av verkfallinum. Einastu undantøkini vóru SEV, sjúkrahúsini og Tryggingarsambandið, ið hava sersáttmálar.

Strandfaraskipini vórðu øll lögð — øll tó ikki beinanvegin. Til dømis fór Smyril seinnapartin hósðagin av Klaksvík til Havnar og víðari til Suðuroyar um kvøldið. Sam hefur undantaksloyvi at sigla, um tað orsakað av sjúku ella øðrum er neyðugt at flyta fólk um Vestmanna-sund.

Annars lótu flest allir stovnar aftur, til dømis Gjaldstovan og sjónvarpið og í útvarpinum arbeiddu bara útvarpsstjórin og ein læringur. Sum stovnsleiðari kann útvarpsstjórin ikki fara í verkfall.

Á Telefonverkinum vóru bara tey til arbeiðis, ið ikki eru limir í Starvsmannafelagnum. Tvær kvinnur tó undantiknar, ið sótu við telefonina. Men tær avgreiddu einki uttan neyðsynjarboð.

randi

Ernst Hansen, bókhaldari á Telefonverkinum og fakfelagsformaður:

Eg havi verið forfylgdur tí eg havi verið fakfelagsformaður

Stjórin á Telefonverkinum hevur sínar privatu reglur um alt. Hann lurta ikki eftir, hvat sáttmálin sigur ella tí, sum er undirskrivað av landsstýrinum. Hann ger sum honum lystir.

Soleiðis sigur Ernst Hansen, leiðari á bókhaldsdeildini á Telefonverkinum og formaður í Starvsmannafelagnum í samrøðu við Sosialin.

Vit hava biðið Ernst Hansen greiða okkum frá síni støðu í málinum um uppsøgning ella ikki uppsøgning á Telefonverkinum

Hann greiðir soleiðis frá:

— Tann 1. august verður Hans Christensen settur í starv sum figgjar-skrivari. Tá eg hitti hann, spurdi eg, um hann hevði nakað við sjálvt bókhaldið at gera. Tað hevði hann ikki. Hann var settur til at hava um hendi kostnaðarstýring og projektstýring á Telefonverkinum.

— Men vit á bókhaldsdeildini komu at hava samstarv við hann, tí hann skuldi hava ymsar upplýsingar. Eg skuldi so

fara í summarfri, men innan tað segði eg honum, at hann skuldi fáa alt, hann skuldi brúka, frá mær og eg vónaði, at vit kundu fáa eitt gott samstarv.

Skúlarrætt hjá stjóranum

Viðari sigur Ernst Hansen: — Tá eg komi aftur tann 2. september sigur hann, at hann einki hevði fingið burtur úr tí, hann

hevði leitað eftir, meðan eg var burturstaddur.

Eg segði honum frá, at hetta var tað einasta skrivliga tilfarið, sum eg hevði. Eg beyð mær tí at hjálpa honum uppá aðrar mátar. Men tá var tað, at eg varð róptur inn til stjóran at standa skúlarrætt, og eg var spurður, hvi eg ikki vildi geva Hans Christensen tær upplýsingar, hann skuldi brúka.

— Tá segði eg, sigur Ernst Hansen viðari, at eg dugdi ikki at skilja hetta, tí hann hevði fingið alt. Annars helt eg tað vera hansara uppgáva at koma við uppskoti um sjálvan framferðarhátin í hesum.

Annað arbeiði

Tað gekk so ein tíð. Ernst Hansen skuldi gera roknskap til landsstýrið fyri 1984-85 og kom tá eisini grannskoðarin Pauli Elliesen inn í myndina. Ernst Hansen greiddi Hans

Christensen frá, at nakrir dagar fóru til hetta arbeiði. Tað var í lagi.

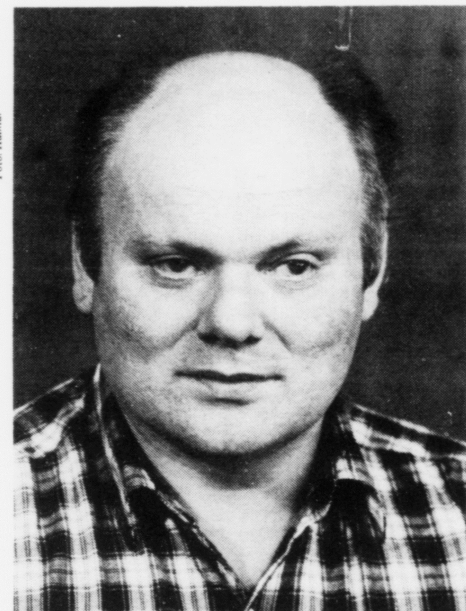
Ernst Hansen sigur viðari, at tá var tað, at hann skuldi til Danmarkar á kongress hjá danska funktinærfelagnum og seinni eisini hjá tí norðurlandska felagnum.

— Hetta arbeiðið gjørdi eg so í minum frídøgum, tí eg havi ikki brúkt mína summarferiu frá í fjør.

Skuldi flyta

Tá eg so komi heimaftur av kongressini í Danmark, verði eg innkallaður til Sólbjørn Jacobsen, har eisini Hans Christensen er til staðar. Eg fekk 10 minuttir at svara álopunum, hvi eg ikki vildi samarbeiða og hvørt av sinum — og fekk at vita, at eg skuldi flyta oman á Tinghúsvegin og einki bókhald hava við mær.

— Í veruleikanum sigur stjórin meg upp í bókhaldinum við at senda meg

Ernst Hansen, bókhaldari á Telefonverkinum og formaður í Starvsmannafelagnum

oman á Tinghúsvegin og tí segði eg alt fyri eitt nei til tað.

Tá eg so eina tíð aftan á komi aftur á Telefonverkið, visir tað seg, at stjórin hevur havt fund við míni starvsfólk um, at tey einki skulu hava við meg at gera. Eg var ikki bókhaldari har longur, hevði hann sagt.

Eg royndi nú at fáa hendur á stjóranum, men hann var fyrst í Klaksvík og so í Danmark. Eg slapp ongastaðni at tosa við hann.

Forfylgdur

— Eg royndi, sigur Ernst Hansen viðari, at fáa hesi viðurskipti í rættlag við at

tosa við Atla Dam, sum jú er starvsfólkaleiðari hjá øllum alment settum. Men eg havi einki respons fingið frá Atla Dam.

Hann hevur ikki sett nokur tiltøk í verk móti teimum chikanum eg havi verið fyri. Eg havi verið forfylgdur, tí eg havi verið fakfelagsformaður í nógv ár. Leiðarin á Telefonverkinum hevur forfylgt mær, tí eg havi verið fakfelagsformaður.

Viðari sigur Ernst Hansen, at tað stórt sæð ikki hava verið nakrir trupuleikar á stovnum, sum koma undir sáttmálaokið hjá Starvsmannafelagnum, har tað ikki hevur borið til at tosað seg til sættis.

— Men bert á Telefon-